Tàn thu

Những tảng cây cao của dãy nhà bên kia sau khung cửa sổ đã đổi vàng từ một tuần nay. Lá màu cam rực rỡ đẹp lắm thay mà hôm nay bỗng ướt mềm nỗi nhớ dưới cơn mưa phùn. Mùa thu xa xưa người đến thăm và không bao giờ trở lại:

Cơn mưa phùn mùa thu đang tàn nhẹ
Lạnh đủ vừa tím ấm chiếc chăn đơn
Nhạc dịu êm chỉ thiếu bờ vai mềm
Hồn để lặng trôi theo tiếng nhạc…
Bao năm qua mà người còn đi lạc
Chưa một lần trở lại bến thu xưa
Cúc vàng ươm còn trổ nụ lưa thưa
Và không gian vẫn ướt mềm nỗi nhớ…

Mùa thu đi để cho hồn mở cửa
Mộng mơ về với tiếc nuối bâng quơ
Những dại khờ ngẩn của tuổi thơ
Để vụt mất nụ cười xinh e ấp…

Lá vàng bay lặng lẽ nhạt niềm tin
Mỗi mùa thu ai ngơ ngơ ngác đi tìm

Sao Khuê